

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 octobre 2022

PROJET DE LOI

portant des dispositions diverses
relatives à l'incapacité de travail

AMENDEMENTS

déposés en séance plénière

Voir:

Doc 55 **2875/ (2021/2022):**

- 001: Projet de loi.
- 002: Amendements.
- 003: Rapport.
- 004: Texte adopté par la commission.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 oktober 2022

WETSONTWERP

houdende diverse bepalingen
betreffende arbeidsongeschiktheid

AMENDEMENTEN

ingediend in de plenaire vergadering

Zie:

Doc 55 **2875/ (2021/2022):**

- 001: Wetsontwerp.
- 002: Amendementen.
- 003: Verslag.
- 004: Tekst aangenomen door de commissie.

08017

N° 4 DE M. VAN DER DONCKT

Art. 4

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 4. L’article 52, § 5, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, inséré par la loi du 20 décembre 2016, est remplacé par ce qui suit:

“§ 5. L’exécution d’un travail adapté ou d’un autre travail en application de l’article 100, § 2, de la loi relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, ne porte préjudice ni à l’octroi de la rémunération visée au § 1er au cours des quatorze premiers jours de l’incapacité de travail, ni à l’octroi d’une indemnité à charge de l’employeur telle que visée à l’article 3 de la convention collective de travail n° 12bis du 26 février 1979 adaptant la convention collective de travail n° 12 du 28 juin 1973, au cours d’une période de vingt-trois jours civils suivant la première période de sept jours d’incapacité de travail, telle que prévue au § 1er.

Pour les jours où le travailleur combine un travail adapté ou un autre travail en application de l’article 100, § 2, de la loi coordonnée du 14 juillet 1994 précitée avec une rémunération ou une indemnité telle que visée à l’alinéa précédent, l’employeur ne doit pas payer de rémunération supplémentaire en plus de celle qu’il accorde en vertu de l’alinéa précédent.

Après l’exécution d’un travail adapté ou d’un autre travail en application de l’article 100, § 2, de la loi coordonnée le 14 juillet 1994 précitée, la rémunération visée au paragraphe 1er à charge de l’employeur en cas d’incapacité de travail résultant de toute maladie, autre qu’une maladie professionnelle, survenue durant cette période, ou en cas d’un accident autre qu’un accident du travail ou un accident survenu sur le chemin du travail, se produisant durant cette même période, est de nouveau octroyée au travailleur pendant une période ininterrompue de 20 semaines qui suit la période de 30 jours visée à l’alinéa 1er. Cette rémunération est

Nr. 4 VAN DE HEER VAN DER DONCKT

Art. 4

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 4. Artikel 52, § 5, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, ingevoegd bij de wet van 20 december 2016, wordt vervangen als volgt:

“§ 5. De uitvoering van een aangepast of ander werk met toepassing van artikel 100, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, doet geen afbreuk aan de toekenning van het in paragraaf 1 bedoelde loon gedurende de eerste veertien dagen van arbeidsongeschiktheid, en doet geen afbreuk aan de toekenning van een vergoeding ten laste van de werkgever zoals bedoeld in artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis van 26 februari 1979 tot aanpassing van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12 van 28 juni 1973, tijdens een periode van 23 kalenderdagen volgend op de eerste periode van zeven dagen van arbeidsongeschiktheid, zoals bedoeld in paragraaf 1.

Voor de dagen waarop de werknemer aangepast of ander werk met toepassing van artikel 100, § 2, van de voornoemde gecoördineerde wet van 14 juli 1994 combineert met een loon of vergoeding zoals bedoeld in het voorgaande lid, is de werkgever bovenop het loon dat hij krachtens het voorgaande lid toekent geen bijkomend loon verschuldigd.

Na de uitvoering van een aangepast of ander werk met toepassing van artikel 100, § 2, van de voornoemde gecoördineerde wet van 14 juli 1994, gedurende een aaneengesloten periode van 20 weken die volgt op de periode van 30 dagen bedoeld in het eerste lid, wordt opnieuw het in paragraaf 1 bedoelde loon ten laste van de werkgever in geval van arbeidsongeschiktheid wegens een ziekte, andere dan een beroepsziekte, dat is opgetreden tijdens deze periode, of wegens een ongeval dat geen arbeidsongeval is of een ongeval op de weg naar of van het werk, dat is opgetreden tijdens dezelfde periode, toegekend aan de werknemer. Dit

calculée sur la base du revenu que le travailleur a perçu pendant la période de travail adapté ou d'autre travail et de l'indemnité de l'assurance maladie-invalidité et ne peut excéder ce revenu.”.”

JUSTIFICATION

Voir la justification de l'amendement n° 5

loon wordt berekend op basis van het inkomen dat de werknemer tijdens de periode van aangepast of ander werk ontving van de werkgever en van de uitkering van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, en mag dit inkomen niet overschrijden.”.”

VERANTWOORDING

Zie verantwoording van amendement nr. 5

Wim VAN DER DONCKT (N-VA)

N° 5 DE M. VAN DER DONCKT

Art. 5

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 5. L’article 73/1 de la même loi, inséré par la loi du 20 décembre 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 73/1. L’exécution d’un travail adapté ou d’un autre travail en application de l’article 100, § 2, de la loi relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités, coordonnée le 14 juillet 1994, ne porte pas préjudice à l’octroi de la rémunération visée aux articles 70 et 71 pendant, respectivement, les trente et les quatorze premiers jours d’incapacité de travail. Elle ne porte pas davantage préjudice à l’octroi d’une indemnité à charge de l’employeur, telle que visée à l’article 3 de la convention collective de travail n° 13bis du 26 février 1979 adaptant la convention collective de travail n° 13 du 28 juin 1973, pendant une période de vingt-trois jours civils suivant la première période de sept jours d’incapacité de travail visée à l’article 71.

Pour les jours où le travailleur combine un travail adapté ou un autre travail en application de l’article 100, § 2, de la loi coordonnée du 14 juillet 1994 précitée avec une rémunération ou une indemnité telle que visée à l’alinéa précédent, l’employeur ne doit pas payer de rémunération supplémentaire en plus de celle qu’il accorde en vertu de l’alinéa précédent.

Après l’exécution d’un travail adapté ou d’un autre travail en application de l’article 100, § 2, de la loi coordonnée le 14 juillet 1994 précitée, la rémunération visée au paragraphe 1er à charge de l’employeur en cas d’incapacité de travail résultant de toute maladie, autre qu’une maladie professionnelle, survenue durant cette période, ou en cas d’un accident autre qu’un accident du travail ou un accident survenu sur le chemin du travail, se produisant durant cette même période, est de nouveau octroyée au travailleur pendant une période

Nr. 5 VAN DE HEER VAN DER DONCKT

Art. 5

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 5. Artikel 73/1 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 december 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 73/1. De uitvoering van een aangepast of ander werk met toepassing van artikel 100, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, doet geen afbreuk aan de toekenning van het in artikelen 70 en 71 bedoelde loon gedurende respectievelijk de eerste dertig dagen van arbeidsongeschiktheid en de eerste veertien dagen van arbeidsongeschiktheid. Het doet evenmin afbreuk aan de toekenning van een vergoeding ten laste van de werkgever zoals bedoeld in artikel 3 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13bis van 26 februari 1979 tot aanpassing van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973, tijdens een periode van 23 kalenderdagen volgend op de eerste periode van zeven dagen van arbeidsongeschiktheid, zoals bedoeld in artikel 71.

Voor de dagen waarop de werknemer aangepast of ander werk met toepassing van artikel 100, § 2, van de voornoemde gecoördineerde wet van 14 juli 1994 combineert met een loon of vergoeding zoals bedoeld in het voorgaande lid, is de werkgever bovenop het loon dat hij krachtens het voorgaande lid toekent geen bijkomend loon verschuldigd

Na de uitvoering van een aangepast of ander werk met toepassing van artikel 100, § 2, van de voornoemde gecoördineerde wet van 14 juli 1994, gedurende een aaneengesloten periode van 20 weken wordt opnieuw het in paragraaf 1 bedoelde loon ten laste van de werkgever toegekend aan de werknemer die het aangepast of ander werk stopzet in geval van arbeidsongeschiktheid wegens een ziekte, andere dan een beroepsziekte, dat is opgetreden tijdens deze periode, of wegens een ongeval dat geen arbeidsongeval is of een ongeval op

ininterrompue de 20 semaines qui suit la période de 30 jours visée à l’alinéa 1er. Cette rémunération est calculée sur la base du revenu que le travailleur a perçu pendant la période de travail adapté ou d’autre travail et de l’indemnité de l’assurance maladie-invalidité et ne peut excéder ce revenu.”.

JUSTIFICATION

Le gouvernement modifie la réglementation relative au salaire garanti en cas de reprise partielle du travail. Selon nous, il le fait cependant d'une manière qui n'encourage pas suffisamment une reprise rapide du travail.

Lorsqu'un travailleur en incapacité de travail reprend partiellement le travail au cours de la période de salaire garanti, il perd le bénéfice de ce salaire garanti et perçoit un revenu inférieur composé d'une indemnité AMI partielle et d'une fraction de salaire. En revanche, tout travailleur qui reste chez lui en maladie continue à percevoir le salaire garanti durant la période de reprise partielle du travail. Sur le plan financier, il est dès lors souvent préjudiciable pour le travailleur de se hâter de reprendre partiellement le travail.

Nous proposons que tout travailleur en incapacité de travail qui reprend partiellement le travail durant la période au cours de laquelle il bénéficierait normalement du salaire garanti conserve ce salaire garanti durant la période existante de 30 jours. Cette disposition lui permettra de bénéficier exactement des mêmes avantages que tout travailleur qui ne reprendra pas le travail. Tout travailleur qui reprendra partiellement le travail relèvera ensuite du régime habituel combinant une fraction de salaire et une indemnité AMI partielle.

Nous soulignons que notre proposition n'obligerà pas l'employeur à verser un salaire garanti si un travailleur déjà entièrement pris en charge par l'assurance maladie reprend partiellement le travail.

Nous précisons par ailleurs que l'employeur ne devra évidemment pas payer de salaire supplémentaire, en sus du salaire garanti, pour les heures prestées dans le cadre de la reprise partielle du travail.

Nous conservons la disposition du projet de loi à l'examen qui prévoit qu'un travailleur qui retombe en maladie après une période de 20 semaines de reprise partielle du travail peut de nouveau prétendre à un salaire garanti. Pour éviter un piège à l'inactivité, nous prévoyons cependant expressément que le salaire garanti octroyé ne peut jamais être supérieur au

de weg naar of van het werk, dat is opgetreden tijdens dezelfde periode. Dit loon wordt berekend op basis van het inkomen dat de werknemer tijdens de periode van aangepast of ander werk ontving van de werkgever en van de uitkering van de ziekte- en invaliditeitsverzekerings, en mag dit inkomen niet overschrijden.”.

VERANTWOORDING

De regering past de regelgeving omtrent het gewaarborgd loon in geval van gedeeltelijke werkherstelling aan. Volgens ons doet ze dit echter op een manier die een snelle werkherstelling onvoldoende aanmoedigt.

Als een arbeidsongeschikte een gedeeltelijke werkherstelling aanvat tijdens de periode van gewaarborgd loon, dan verliest hij dit gewaarborgd loon, en valt hij terug op een lager inkomen dat bestaat uit een gedeeltelijke ZIV-uitkering en deels loon. En dat terwijl iemand die ziek thuisblijft het gewaarborgd loon wel blijft ontvangen gedurende de periode van de gedeeltelijke werkherstelling. Snel het werk gedeeltelijk hervatten, is voor de werknemer vaak dus financieel nadelig.

We stellen voor dat de arbeidsongeschikte werknemer die het werk gedeeltelijk hervat tijdens de periode waarin hij normaal een gewaarborgd loon zou ontvangen, zijn gewaarborgd loon behoudt gedurende de bestaande periode van 30 dagen. Zo ontvangt hij exact dezelfde voordelen als iemand die het werk niet hervat. Daarna valt de persoon die het werk gedeeltelijk hervat terug op de gebruikelijke situatie: een combinatie van deels loon met een gedeeltelijke ZIV-uitkering.

Merk op dat ons voorstel niet impliceert dat de werkgever een gewaarborgd loon zou verschuldigd zijn indien een werknemer die reeds volledig ten laste valt van de ziekteverzekering met een gedeeltelijke werkherstelling begint.

Voorts verduidelijken we nog dat de werkgever bovenop het toegekende gewaarborgd loon natuurlijk geen extra loon verschuldigd is voor de gepresteerde uren tijdens de deeltijdse werkherstelling.

We behouden de bepaling uit het voorliggende wetsontwerp, dewelke bepaalt dat een werknemer die na een periode van 20 weken gedeeltelijke werkherstelling hervalt in ziekte, opnieuw aanspraak kan maken op een gewaarborgd loon. Om een inactiviteitsval te vermijden, bepalen we wel nadrukkelijk dat het toegekende gewaarborgd loon nooit hoger mag liggen

revenu, issu d'une combinaison de l'indemnité AMI et de la fraction de salaire payée par son employeur, que le travailleur a perçu pendant la période de salaire garanti.

dan het inkomen dat de werknemer tijdens de periode van gewaarborgd loon ontving vanuit de combinatie van de ZIV-uitkering en het gedeeltelijk loon van zijn werkgever.

Wim VAN DER DONCKT (N-VA)